

verkregen worden. Zoveel is zeker, dat er al in een vroeg stadium binnen de Rotterdamse Sociëteit twijfel rees over de economische en artistieke houdbaarheid van Punt. Daarbij werd de wens geuit om Corver, die in Rotterdam natuurlijk al veel langer bekend was, op het toneel te brengen en wel in een rol waarin deze al geschitterd had.²²⁾ Deze wens ging uit van Elzevier, binnen de sociëteit de *Venrooij*-man bij uitstek. Punts brief maakt duidelijk dat Van Spaan hem niet door dik en dun steunde. Van der Pot toont zich bewust van een Punt-Corver controverse.

Pas na dit conflict volgde de boven aangehaalde kwestie van het benefiet van mevrouw Molster-Van Thil, waarna de Commissarissen in september 1774 met Corver gingen onderhandelen over een engagement. Dit is beschreven door Haverkorn. Onduidelijk is daarbij wie het initiatief nam. Corvers positie was inmiddels verzwakt. Een deel van zijn acteurs was naar Amsterdam gegaan en zijn laatste seizoen in Leiden was ronduit rampzalig verlopen.²³⁾ Daarom kan hij zijn mening over de wenselijkheid van een vastere verbinding met Rotterdam herzien hebben. Zowel de formulering in de notulen aangaande de aard van de verbintenis als Corvers opmerking in de *Tooneelaantekeningen* geven aan, dat beide partijen zich bewust waren van de bom die met dit engagement gelegd zou worden onder de fragiele verhoudingen in de Rotterdamse toneeltroupe. De notulen specificeren dat Corver een engagement aannam 'onder voorwendzel nochtans, om alle moeilijkheden en jalouzie onder sommige der Acteurs voor te komen, dat hij uit liefhebberij zal spelen en daer voor een Present van Heeren Commissarissen genieten zal' (p. 37). Corver, achteraf schrijvend, benadrukt herhaaldelijk dat hij rekening hield met Punt.²⁴⁾

Na het engagement met Corver werd Punt door de Commissarissen in maart 1775 opnieuw onder druk gezet om harder te werken. In juli werd Corver opnieuw als gast geëngageerd en in september werd Punts salaris verminderd. Bovendien wilden de Commissarissen Punt de kastelenij afnemen. In december werkte Elzevier, in een poging de winst van de schouwburg te verhogen, een bezuinigingsplan uit en werd het nog steeds te duur gevonden echtpaar Punt in een keuze-positie geplaatst die leidde tot een crisis en tot het ontslag van de familie Punt, op eigen verzoek. Voor mevrouw Punt-Fokke en Punts zoon was dit ontslag blijvend. Punt zelf werd in het voorjaar van 1776 opnieuw geëngageerd, zij het voor slechts 18 voorstellingen. Opmerkelijk is dat een poging